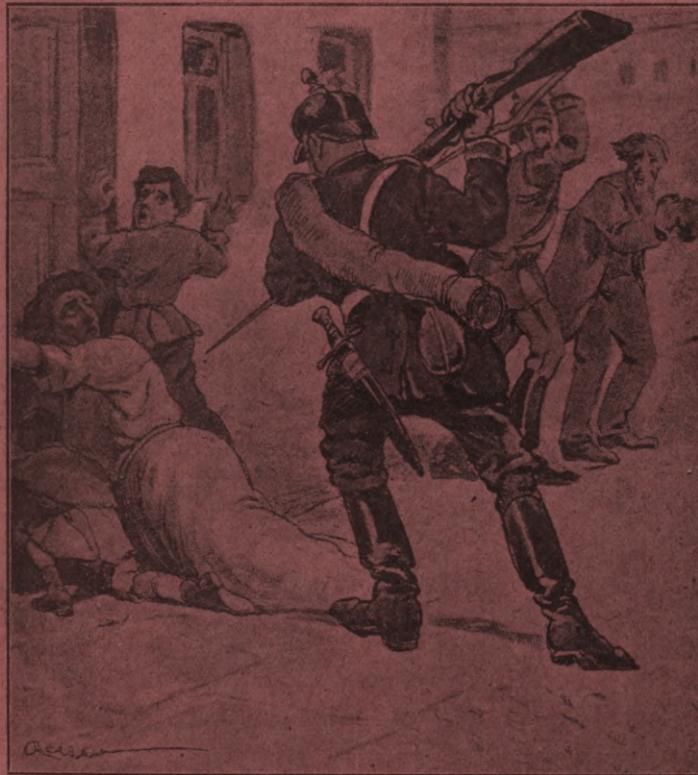

I. burtmiza.

Makša 5 lap.

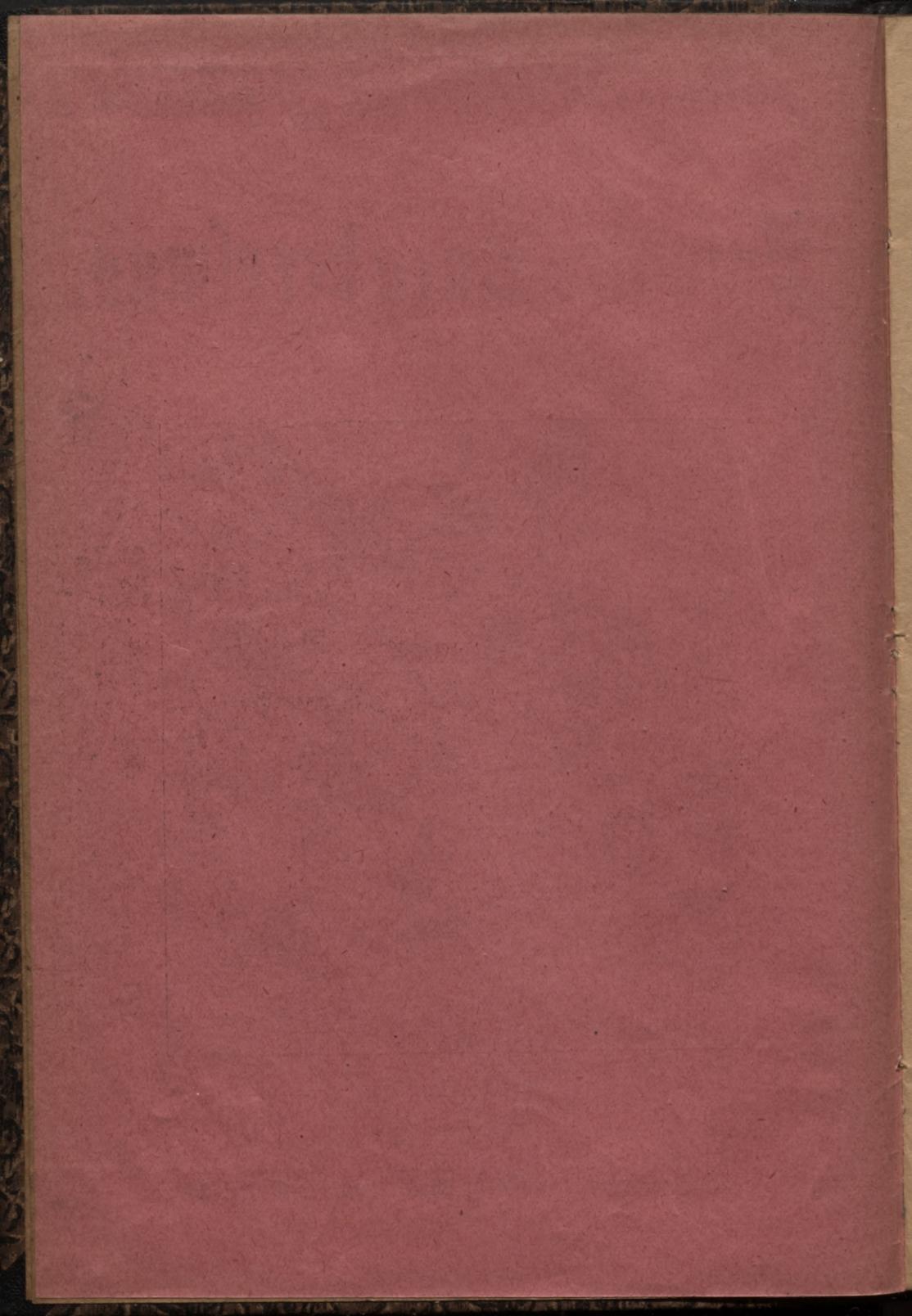
Pasaules Kara breesmas.

Wahzu mēdīonibas.

28072
M. M.

M. Freiberga apgāhdībā, Rīgā, Uzotu eelā Nr. 25.

Pasaules Kara breenmas.

9

743

Wahzu usbrukums Kreewijai.

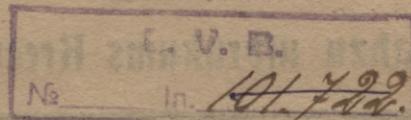
Muhfu waronigee kałaki iisit austreefthus no krewu robesdham.

Riga, 1914.

M. Freiberga grāmatu tirgotawas apgāhdībā, Awotu eelā Nr. 25.

Pub. 59

1953

080906913928

I.

Zihnas starp wahzeem un flahweem.

Zihna starp wahzeem un flahwu tautam sahkās iau ūnlīkus atpakał.

Iau dewitā gadšimtenī Karlis Leelais, kūršč sem Svehtās Romas ķeisarwalsts nosaukuma wīfas germanu tautas apweenoja warenā walstī, peewenoja ūwā pawalstneezibā ari kahdu datu no flahwu tautam. Pehz Karla Leelā dehla Ludwiķ I. nahwes wīna tehwa nodibinatā walsts gan te ūabruka, ūadalijs, te atkal atjaunojās, bet 919. gadā uškahpj tronī Karlis Indriķis I. un apweeno wīfas germanu tautas no jauna, peeweenodams ūawai walstij ari flahwus un danus, kuri wahzu tautibū ūefaskanas laikmetā uſ kahdu laiku bija paguwuſchi neeedredseto wahzu juhgu nokratit. Indriķa dehls Otons I. Karla Leelā nodibinato Romas imperiju atkal atjaunoja un issludinaja ūewi par tās ķeisaru. Ļeisars Indriķis III. eeguwa ūwā warā Poliju un Čehchiju. Pehz ta nahwes, kahdos 150. gados Wahzijā noriſinajās leelas ūawstarpejas zihnas un strihdi weetejo firstu-seodaku un ķeisaru starpā, bet ūchis ūadurſmes nebuhē ūekaweja wahzeem turpinat Karla Leelā eesahkto ūustibū uſ austrumeem (Drang nach Osten) un eekarot kā ūlawenais polu ūakstneeks Ŝjenkewitschs dehwē „ar ugumi un sobenu“ flahwu un ūeifchu-latweeschu ziltis.

1202. gadā nodibinajās wahzu brunneeku ūobenbrahlu jeb ūchkehpneschu ordenis ar galveno noluhku Baltijas juhras ūekrastes ūlahwu un ūeifchu-latweeschu tautibas eekarot un pahrwahzot. Tos laikos Baltijā atradās ari daschas ūreewu nometnes, kā ūeimēram Jurjewa, kuru wahzi pahrkristija par Tehrpatu, bet 1228. gadā uſ Wīslas upes ūrasteem parahdijās wahzu-teitona ordenis, kūršč ūentās eekarot ūeifchu un pruheschu ūilfchu ūemes. 1240. gadā wahzi un ūobenbrahlu ordenis ūebruķa Kreevijā lai eekarotu Pleskawas apgabalu un gadu wehlak Pleskawu ūenehmuschi, dewās uſ Nowgorodu un ūenehma Koporju lihds ar ūemem kas atradās ūe Lužas upes. Bet tad nowgorodeeschi ataizinaja ūalihgā

knasu Alekſandru Jaroſlawowitschu, karsch gadu preeksch tam bij ſakawis pee Newas ſweedrus un knass Alekſandrs Newſkijs wah-zeem ſeno Pleskawu lihds ar Koporju atkaraja atpakal. Celauees Widſemē wiſch pee Tſchudas eſera ſekmigi ſakawa wahzu bru-nineekus paſihſtamajā Ledowas kaujā.

XII. gadſimteni ſlahwu tautu pahrwahzoſchanas prozeſs, kuri apdſihwoja tagadejo wahzu teritoriju, attihſtijas pilnā ſpehka un XIII. gadſimteni newahzu tautas, kas atradās tagadejā pruhſchu prowinžē Brandenburgā, kur ſenak kā ſinams dſihwoja latweeſchi, bija jau ſtipri pahrwahzotias. Tagadejā Pomeranija un Wa-kaſpruhſija weenu laiku pahrgahja Polijas ihpafchumā. Pebz tam atſwabinajās un tapa pahrwaldita no paſchu knafeem un wirſaiſcheem, pebz kām galu galā tomehr nahža wahzu warā.

Bet pehdejos gadu deſmitos, wahzu pahrwaldito newahzu tautu ſtarpa radās ſtipra nazonela kufſiba, kas teežas uſ apweinoſchanos ſem Kreewijas warenā ſzeptera.

XV. gadſimtena ſahkumā wahzu bruneeki eekaroja Dobſchinias apgabalu, kas peedereja poļu maſowejku knafeem. Zaur ſcho ſtarp bruneeleem un Poliju iſzehlās karſch, kurā nehma da-lijbu ari Leetawa. Schis karſch nobeidsās ar tā ſauktu Grinvaldes kauju 15. julijā 1410. gadā kā kreewu kroniki rakſta „ſtarp Dubrowinas un Oſtrodes pilſehlam, tagadejā ſenpruhſchu pil-ſehtas Marienburgas apkahrtne.“ Pee Leetawas knafifte ſeede-rigee kreewu apdſihwotee apgabali ari nehma dſihwu dalibu karā. Kaujas iſnahkumu weiza Jurija Lugwenijewitscha waditais Smo-lenkas pulks un wahzu ordenis tapa galigi ſakauts. Lihds ar to tika aptureta ari ſchi ordena kufſiba, wirſiſchanas uſ Polijas un Wakarkreewijas apgabaleem.

Jahna Breeſmigā waldiſchanas laikā Alekſandra Newſka XIII. gadſimteni ſakautais Liwonijas ſobenbrahlu ordenis ſahka no jauna ſpeeftees muhſu wakaru apgabaloſ eekſchā. Bet Jahnis Breeſmigais te wahzu bruneeki ordeni atkal ſakawa, pebz kām ordena ſemes tapa iſdalitas ſtarp Kreewiju, Poliju, Sweedriju un Daniju. Bet tai paſchā laikā, kad Liwonijas ordena wara fabru-ka, Baltijas eedsihwotaji pa daſai jau bija pahrwahzoti un drihſi ween wahzu ſeisars Ferdinand ſagahdaja ſlahwu leetai ſtipru ſpeh-reenu.

1620. gadā Baltajā kalnā pee Tſcheku Pragas tſchekī tapa

no Ferdinanda un ta ūabedrotajeem pawīsam ūakauti. Schis nelaimigais pametums galigi atnehma Tscheikai wiſu politisko patstahwibu un wiņa pahrgahja Austrijas ūastahwā, kuras karalis bija toreis Wahzijas keisars. Galwenais wahzu uſwaras eemeſſls meklejams eelſch tam, ka tāpat karā, ka ūaimneeziſkā dſihwē un atteezibās ūahwu tautas bija neweenprahigas. Polu un leiſchu karā pret wahzu ordeni, kas beidsās ar pehdejā ūakauschanu pee Grinwaldes, tscheiku nazionalajā zīhnā polu karalis Sigismunds III. ūahweja wahzu keisara puſē.

Pruhſija, kuras wahrds zehlees no pruhſchu tautas leiſchu latweeſchu zilts atwaſes, ſiſtematiſki ſchās minetās tautas pahrmahzoja, bet ilgu laiku wiņa pate eenehma zitu wahzu walſtinu wiđū tikai neeeweherojamu weetu. Par ūawu paugſtinaſchanu tai dauds japatēizas karalim Fridrikim Leelajam (1740.—1786. g.), kaut gan freewu keisareene Elisabete Petrowna bija ūchahdai paugſtinaſchanai ſtipri pretim.

1757. gadā Kreewijai ar Pruhſiju iſzehlās tā ūauktais Septingadu karſch. Kreewu karapēhks eeguwa pahr pruhſcheem weſelu rindu ſpoſchu uſwaru, eenehma wiſas galwenās Pruhſchu pilſehtas un eegahja Berlinē. Genemtajās pruhſchu prowinžēs tika eewesta freewu waldiba un adminiſtrazijs un weetejee eedſihwotaji ūwehreja Kreewijai uſtizibu. Likās, ka Pruhſijas un Fridrika bojā eefchana ir neisbehgama leeta, bet keisareenes Elisabetes Petrownas nahwe 1762. gadā tos paglahba. Keisars Peteris III. noslehdīa ar Fridriki meeru, atdodams wiņam wiſus no Kreewijas eekarotos apgabalus. Pebz ūchahda nezereta iſnahkuma Pruhſija, pateizotees ari Fridrika Leelā apdahwinatibai, no dabuteem un pahrzeefteem treezeeneem atkal atſhirga.

Napoleona kari Pruhſiju iſpostija un paſemoja no jauna, tāpat ka pahrejās wahzu walſtinās. Bet keisars Alekſandrs I. uſwarojis Napoleonu, atdewa Pruhſijai wiņas patstahwibu, par ko tās karalis Fridrikis Wilhelms III. pateizās Maſlawai par iſglahbſchanu, preekſch tās ūemu paklanidamees. Napoleona kareem iſbeidsotees eefahkās Pruhſijas un Kreewijas tuwinaschanās un ta tradizioniela freewu-pruhſchu draudſiba, no kuras, ka beidsot iſrahdijs, pehdejee prata preekſch ūewis iſſiſt til dauds un daschadus labumus un beidsot atmakaſaja Kreewijai par wiſu to ar nepateizibu. Ūsleetodama Kreewijas draudſibu, Pruhſija noſtiprinajās un lihds

ar to pahrejo wahzu walstīnu widū eeguwa eevehrojamu weetu. Bet kad ta 1866. gadā uswareja Austriju un pehz tam ūbeedribā ar zitām wahzu walstīnam ari Franziju, tad nodibinajās jauna wahzu ķeisarwalssts, Pruhfijas karalis dabuja ķeisara kroni un pa-likā par wīfas Wahzijas waldneku. Kreewijai gan bija pišniga eespehja nepeelaist Wahzijai wispahr un Pruhfijai ūwīschķi iš-mantot Franzijas uswarešchanas auglus, bet mehs jau torei stipri tizejām wahzu draudsibai.

Wahzijas loma Bismarķa personā Berlines kongresa 1879. gadā, ka ari preeksch tam kreewu-turku karā 1877.—1878. gados, loti labi parahdijās zik pruhfchu draudsiba Kreewijai wehrtā.

Augusta mehnesi 1879. gadā ķeisars Alekšandrs II. greešās ar pašchrakstītu wehstuli pee Wahzijas ķeisara Wilhelma I., kurā pahrmeta nesašanas starp Wilhelma personīgajeem draudsibas apgalwojumeem un ta waldibas isturešchnos, išteikdams pee tam bašcas ka, ja tamlihdsiga isturešchanās nemainischtotees, tuwakā waj tahlakā nahkotnē, warot ūhi draudsiba pawīsam išputet.

„Juhsu augstibas kanzlers“, ķeisars Alekšandrs II. ūchinī wehstusē rakstija, „aismirſis 1870. gada apsolijumu.“

Bet kanzlers firsts Bismarks netik ween ka bija ūhos ap-soližumus aismirſis, ka tas drihsumā pišnigi iſskaidrojās, bet wehloti darbigi gatawoja Wahziju ū ūadurſmi ar Kreeviju. Bismarks zentās panahkt Eiropā pišnigu germanu hegemoniju un tāpat ka wiſi wahzeeschi, eenihſdams ūlahwiſmu, newareja protams eeraudsit Kreewijas politiſķās nosiņmes peeaugšchanu un eespaidu Balkanos. No Berlines kongresa laika Wahzija eedraudsejuſes ar Austro-Ungariju zik ūpehdamas paraliseja kreewu ūlahwoſili darbibu Balkanos un uſmuſinaja pret mums Turziju, padodot pišnigi ūawam eespaidam Turzijas ekonomisko dīshwi un eekarojot winas tirgus.

1886. un 1887. gados kreewu-wahzu karſch ūlikās buht ne-iſbehgams, bet Kreewijas meermihliba un ūtingriba, ka ari pa daſai kapa malā ūtahwoſchā ķeisara Wilhelma I. ūſtahſchanās bru-notu ūadurſmi nowehrſa. Šeļojoſchā pehz tam, it ka par atbildi ū Wahzijas nodibinato trejsabeedribu — Kreewijas un Franzijas tuvinasčhanās, ari stipri atdfiſinaja wahzeeschi kara ūajuhsimibū. Bet agri waj wehlu ūhim karam wajadseja nahkt, tamdekl ween jau, ka Wahzijas waldisčhanas kahrei pahr paſauli naw robeſchu,

ka wina grib wiſam tautam uſteep tawu waru un zenſhas par katu zenu nomahkt Kreewijas personā wiſu ſlahwu tautu patſahwibū.

Wiſas noweda Wahziju starptautiſkajā dſihwē tanī ſtahwokli, kahdā wina patlaban atrodas un kadehl juſas it kā aizi-nata iſmest rupjo iſaizinajumu Kreewijai, kad ta meerigi eestahjās pret brahlu ferbu balamutigajeem apwainotajeem. Peenahkuſe jauna aſas ſadurſmes ſtunda ſtarp ſlahweem un wahzeem. Wahzi ſchad un tad uſwarejuſchi lihds ſchim ſlahwus pateizotees tikai to neweenprah̄tibai un zeeta brihscheem ſoti ſmagus ſaudejumus kā peemehram ſlawenajā Grinvaldes laujā, kurus 600. gadu jubileju poli trihs gadus atpakał til ſwinigi noſwehtija. Tagad turpretim ar maſu iſnehmumu apweenojuſchās wiſas ſlahwu tautas tai ap-ſinā, ka Wahzija — winas muhſhigais eenaidneeks. Un tagad ſlahwi nojehdſ ſamas apweenoſchanās ſpehku.

Bet lai gan wahzeeschi daſchureis uſwareja kahdas ſlahwu tautas, tomehr kreewus mini nekad neſakawa. Turpretim wahzu bruneeki zeeta ſtipri no Alekſandra Newſka un Jahaa Breemigā un pehdejā laikā — Septingadu karā kreemu armija ſakawa wee-nu no paſchu apdahwinatakeem wahzu karawadoneem — Fridriki Leelo. Tagadejā leelajā kreemu-wahzu karā iſſchkiroſha momen-ta ſapraſchana, ſajufchana, kas iſtinktiwi apweeno gandrihs wiſus newahzus ar Kreewiju preeſchgalā, rada neapturamu ſajuhſmu un droſmi, kurai uſwara nenowehrfchami droſcha. Kritis augſ-prah̄tigais germaniſma juhgs un lihds ar Kreewiju wiſas zitas Eiropas tautas uſelpos weeglak, jo nebuhs wairs jajuhtās apdrau-deteem no wahzu pahrmehribas zenteeneem, no brunotās duhres draudoſchās iſtureſchanās.

Wahzijas beedrene Austro-Ungarija, kurā tagad wairak ka 40 proz. ſlahwu tautibas eedſihwotaju, tāpat kā Wahzija, no ſen-deenam karoja ar ſlahweem, lai nodabutu tos ſem wahzu waras. No Austro-Ungarijas ſlahwu tautibam mums paſchi tu-wakee ir galizeeschi un bukowineeschi, ka ari ugrokreewi. Tee tah-di paſchi kreemi kā mehs, eekluwuschi til nelaimiga liktena dehſ Austrijas warā. Tscheiki, horwati, ſlowaki, ſawu labako preeſch-ſtahwju personā — wiſu ſlahwu apweenoſchanās idejas karſtafee preefriteji. Horwati ir — katoſtizigee ferbi. Bet ir Austrijā ari pareiſtizigi ferbi. Poli Wahziju eeniſt, jo dabujuſchi no tās dees-

gan zeest. Wini ūprot kā, ja ušwaretu wahzeeschi — wiſai poļu tautai buhtu galigi jaſnihkst kā tahdai.

Austro-Ungarijas monarkijas kods ūstahw no Karla Leela laikā nodibinato Austrijas markgrafisti ūm Habsburgu ūzeptera, kuri ūw prata peeweenot dauds neatkarigu kaiminu walstiu un no 1438. gada ūhlot gandrihs nepahrtraukti waldija pahr Wahzijas ūisarwalsti. 1526.—1527. gados wina peewenoja ūw Tschekiju un Ungariju. Austrijas peedalishanā XVIII. gadu ūimtena beigās Polijas daliſchanā ari winas teritoriju ūipri pa- plaschinaja. 1799.—1801. gados wina gan kā ar Franziju zee- ta daschus ūudejumus, bet tāi paschā laikā eeguma ari Tiroli.

1804. gadā, Napoleonam iſſludinotees par Franzijas ūisaru, wahzu ūisars Franzis II. iſſludinajā Austriaju par ūisarwalsti. Franzis II. karſch 1805. gadā ar Franziju, kurā kā Austria ūa- beedrotā peedalijās ari Kreevija, nonahza ūe tam, kā Franzis II. nosika Wahzijas ūisara tituli un ūahka dehwetees par Austria ūisaru Franzis I. Jauns karſch ar Napoleonu 1809. gadā bei- dsās ar pilnigu Austria ūabrukschanu, bet Austria noslehgdoma ar Napoleonu ūameenibu wehl paglahbās. Napoleons apprezeja Franzis meitu erzherzogēni Mariju Luisi. Tomehr ūchai ūawee- nibai un lausibai nebija ilgs muhſchs. Kad 1812. g. Napoleons ūika no Kreevijas ūakauts un Bruhfija nostahjās Kreevijas puſē, Franzis ari ūawu ūnotu atstahja, ūebeedrodamees Kreevijai. Vehz Parishes meera ūihguma 1814. gadā Austria Napoleonam ūasaudetos ūemes ūabalus atkal dabuja atpakał.

XIX. gadimteni Austria ūahzeeschos iſzehlsās ūrevoluzi- ja un ungaru, tſcheku, poļu ūustiba. Kad pat winai ūnahza karſch ar Sardiniju. 1849. gadā ungarerem no Austria ūakrihtot, peh- dejās ūitkenis, kā pirmklaſīgas walsts, bija iſtchēkirs, bet Kreevijas ūeaukschanās, kura ūuhtija Austria ūalihgā ūawu kāra ūpeh- ku, pehdejo no galigas ūabrukschanas ūiglahba.

Ušnahza Krimas karſch, un te nu Austria, diwreis Kreevijas ūlahbta, iſturejās drihsak naidigi kā draudsgī pret Kreeviju. Vehz ūam, kad 1849. gadā ūreewu kāra ūpehks ūeſspeeda ungarus ūolikt ūerotshus un no jauna ūsiht Habsburgu waldbiu, tāi laikā, bet nupat ūirmais ūisars Franzis Josefs atbrauza Kreeviju, patei- tees ūisaram Nikolajam Pawlowitscham par ūawas waldbas ūlahbshau, bet pagahja tikai 4 gadi um Austria ūawu ūateizibut

aismirša, kad ar mums eesahka karu Franzija, Anglija, Sardinijsa un Turzija. Viñnes kongresā 1815. g. Austrijas liktenis pilnīgi atkarajās no ķeisara Aleksandra I., kurš pret vīnu isturejās tik augstīrdigi. Bet Parīzes kongresā 1856. gadā Austrija pehz nelaimīgā Krimas kara isturejās pret mums pavisam otradi.

Pagahja wehl 6—7 gadi, usshahwās 1863. gadā poļu dūmīs un Napoleons III. usshahka diplomatiķu kārā gahjeenu pret Kreewiju. Ari šchoreis Austrija nebija Kreewijas draugu puſē. Kreewu-turku karā 1877.—1878. gados un Berlīnes kongresā Austrija no jauna isturejās mums naidīgi, bet no 1887. gada sahka uskuhdit pret mums fawus un muhſu polus. No ta laika lihds pat pehdejam brihdim Austrija sistematiski zentuſees fazelt pret mums polus un pat maskreewus. Lai peewiltu ſawā puſē waſksemju ſlahwus, vīna usſtahdijs austro-ſlahwu teoriju, kas propagandeja Austro-Ungarijas wahzu walſti pahrwehrſt par ſlahwu ķeifaristi. Bet šchis teorijas wahzu autori, protams, it labi ſin, ka ſlahwi tāhdas balwas no Austrijas rokam nekad neeguhs. Tam tik noluhks paralīset wakaru ſlahwu zenschanos apweeno-tees ſem Kreewijas.

XIX. gadu simtēna 50. gados sahķas zihna Austrijas un Wahzijas starpā dehļ eespaida germanu ſaweenibā. Schi zihna nobeidsās ar austreeſchu-pruhſchu karu 1866. g., kurā Austrija ſaudēja. Gāndrihs reižē Austrijai bija jakaro ar Italiju. Scho karu rezultati bija tee: austreeſcheem wajadſeja atdot Italijai apgabaluſar italeſchu eedſihwotajeem un vīnu paſchu iſſpeeda no germanu ſaweenibas. Drihsumā pehz tam ſekojoſchais pruhſchu-frantschu karſch noweda, kā jau teikts, pee wahzu walſtinu apweenoſchanos ſem pruhſchu karala walſibas un Wahzija, wehledamees Austrijai tuwinatees, apſolijs tai pabalstu vīnas intereſchu istureſhanā Balkanos. Un ſcho ſolijumu Berlīnes kongresā ari iſpildija, pehz kam Austrija „pagaidam” eenehma Boſniju un Herzegowinu. No ta laika Austro-Ungarija sahķ dſiht intrigas Balkanu puſhalā pret Kreewiju. Drihſi pehz atſwabinaſchanas kārā 1877.—1878. gados vīna prata kahdu ſerbu datu uskuhdit pret Kreewiju un Serbijā aī ſem nodibinajās mums naidīgs kabinets. Ar Stambulowa paſihdsibu kabinets sahka west Bulgarijā pretkreewu politiku, ſehdams naidu Balkanu tautās un uskuhdidams tās weenū pret otru. Bet Balkanu tautu weſelais politiskais prahts neh-

ma pahr austreeschu politisko wiltibu wirsroku un kreewu-japanu karâ balkaneeschhi mums zeeschi peeslehhjâs, apsinadamees, ka winu pateefais draugs un aiffstahwis ir weenigi Kreewija.

Isleetodama muhsu neisdewibu karâ ar jpaneem Austrija „pagaadam“ eenemtâs Herzegowinu un Bosniju rupji anekheja. Schi anekfija Balkanu tautam atwehra azis, winas nu skaidri redseja, ka Austrija zenschâs eeguht sawâ warâ wišu Balkanu pus-salu. Tas speeda balkaneeschus apweenotees un apweenojuſchees tee fakahwa ſpihdoschâs uſwarâs Turziju. Bet Austro-Ungarija prata ſcho uſwaru nosihmi pamasinat un isleetoja wiſus lihdsel-lus, fehdama naidu un melu finas, lai ſawestu balkaneeschus ſaw-starpigâ karâ. Tas ari notika.

Zensdamâs eeguht Balkanu pusſalâ waru, Austro-Ungarija tureja par ſawu pirmo uſdewumu ſalauf Serbiju, draudedama winai ar karu jau mairak kâ gadu atpakal, bet tagad, isleetodama erzherzoga Franzo-Ferdinanda nogalinaschanu par eemeflu — ar Serbiju karu uſfahla.

Uſspeedusi Austriju no Wahzijas ſaweenibas un nostahjuſees pati winas preefschgalâ, Bruhſija nodibinaja ta ſaukt trejsabeed-ribu, padodama ari ſawai warai ſcho paſchu Austro-Ungariju. Bruhſijas waditâ Wahzija zaur Austrijas rokam gatowo ſawu uſwaru Balkanôs un tajâ pat laikâ tuwinajas zaur Maſ-Aſiju Konstantinopolei. Padot wahzu eefpaidam Balkanu pusſalu un ſanemt ſawâs rokâs Marmora juhru, luht tas Austrijas-Wahzijas politikas mehrkis. Winu zeribas un ſapni ſneedsas pat wehl tahlak: ſhee politiki netikween kâ grib Kreewijai aifflehgjt Melno juhru, bet aifzelt ari Austrijas-Wahzijas robeschu lihds Daugawai un Dneprai, panemt Rijewu, Odefu un Krimu. Neſenais Balkanu walſtimu karſch ar Turziju ſpilgti parahdija balkaneeschu ſpehku un ſajuhſmu zihna par ſawu tizibu un tautisku patstahwi-bu. Tas protams ſazehla ſlahwu un Kreewijas eenaidneekos ne-meeru un peespeeda tos pastiprinat un paahtirinat wirſiſchanos uſ Balkaneem.

Balkanu ſlahwu un greeku uſwara pahr turkeem radija ſtip-ru lihdsjuhtigu atſauksmi ari Austrijas ſlahwos, neijnemot ir po-lus, kuri Wihnei par leelu apbehdinacchanu ſlahwu uſwaru juhſ-migi apſweiza. Austrija ſawas intrigas Balkanos pastiprinaja, pastiprinaja ari reprefijas pret ſaweeem ſlahwu eedslihwotajeem

un kreewu galizeescheem. Zensdamās roku rokā ar Austriju aissprostot Kreewijai Melno juhru, Wahzija grib muhs atspeest ari no Baltijas juhras. Schi plana isdošchanās gadijumā Kreewija tiku politiski un ekonomiski šoti pawahjinata un Kreewijas warenibas wahjinashana fatrizinatu warbuht nelabojami wiſu ſlahmu leetu. Bet atmīnotees Petera Leelā testamenti mums jaftahw stingri pee Baltijas juhras un tāpat japaſeek par pilnwarigeem īammekeem ari Melnā juhrā.

Schinī karā Kreewijai jaaisstahw par katra zenu ſawa politiskā un ekonomiskā neatkariba un wiſu ſlahwou tautiskā brihwiba; nepeezeeschami ſanemt wiſus ſpehlus un dot Austro-Ungarijai ar Wahziju tahdu treezeenu, ka tee wairs nemuhſham newaretu muhſu neatkaribu apdraudet. Tikai tad buhs nodroſchinats Eiropā meers, kas arweenu vijis apdraudets tikai no wahzu eekaroshanas un wirskundsibas kahres. Lai dſihwo Kreewija!

II.

Cenaidneeka parahdishchanās Kreewija.

Isplatijās baumas. Tihri netizamas baumas, kas iſſauz dwehſelē ſaldejoſhas breeſmu juhtas, lihdsigas tām, kahdas iſjuht garajā rudens nakti, kad klauees kahdu breeſmu pīlmu nostahstu un raugees melnajā logā, ais kura pehleſchneem brahſeeneem gau-do wehjſch un trokſchno leetus.

Wiſas jaunakās finas ſahdſchinā dabuja no meeftina baſara, ſarunās uſ leelzela, kur tās pahrdewa par to paſchu zenu, par kahdu pirkas. Turklaht, nes' kur iſzehluſches un iſrifinajufches notikumi reali aifnehma ari ſahdſchinu — proti, eefauza reſerwiſtus. Tas notika tik negaiditi un ahtri, ka newareja ne ſaprast, kas par leetu, ne paraudatees, ne pabehdatees, neka, kā tas buhtu peenahzees. Septiņpadſmit jauni ſemneeki wezajos ſaldatu mūndeevus, ſaldatu zepurem, ar ſominam uſ muguras aifdenderejās garā ſtrihpā uſ pagastu. Semneeku buhſchanā jau tā naw walas nodotees tur dees' kahdeem juhtu iſpluhdumeem, ſewiſchki wehl, kad maiſe naw no tihrumeem eewahkta un weetām labiba pat neplauta ſtahw. Seewas pawadija wihreeschus uſ ſapulzeſchanās

weetu, israudaja schigli fawas pahris asaru, atgreesas mahjâs un kehrâs pee darba ar diwlahrschu spehku, lai eejaudatu no dar-beem atrauto wihereschu spehkus. Sahdschinâ palika peleki un kluji kâ Leelajâ gawenî: wifeem atspogulojâs sejâs ruhpes un stingra noopeetniba.

Behz deenam pee zam, sweldeedanâ no meestina pahrnahza Dwans Kostirka un apstahjees pee kaimina Tschapla mahjeles, pa-sinoja:

„Ehstreikeris nohk mums wirfû ar karu!“

Lai gan Kostirka bija masuleet eefchaabojees un bija passih-stams pat tahlu ahrpus sahdschinâs kâ pirmais plahpa un neeku isdomatajs, bet schoreis winam us reisi notizeja. Tikai Tschaplis weens weenigs, kusch isturejâs pret Kostirku ar nizinashanu, tamdeht, ka tas bija mehginajis winam reis eestahsttit, ka salktim esot fahjas, netizigi paraustija plezus un issobojojchi pahrjautaja:

„Klausees draugs! Warbuht schee tem ausis dundurus ja-putuschi, warbuht newis ehstreikers, bet japans?“

Bet Kostirka pastahweja pee fawa ar tik noopeetnu un firsgnigu sejas isteiksmi, kâ wehl nekad fawâ muhjchâ, ka Tschaplis tihri fakaumejâs.

Tad katra deena fahka atnest kautko jaunu.

Wijs apkahrt pahrmainijâs, apkahrtne palika itkâ zitadaka, gaiss peesuhzâs ustraufuma pilns. Katra jauna parahdiba pee apwahrschna dabuja druhmu, baigu nosihmi un wijs isskaidrojâs zitadak kâ senak. Deenâ robeschu puše kuhpeja ugungsgreffi, pa leelzelu wairak reis aigahja jahtneeku nodatas, spihdoscheem plinschu stobream un fazeldamas weselus puteklu mahkonus. Naktis pee debesim, kaut kur tur tahlu, tahlu hauni atspihdeja fahrtas blahsma, krustodamâs starp dseestoschajâm swaigsnem ar apschilbino scheem proschektoru stareem.

Tas, kas norisinajâs apkahrtne, likâs sahdschinâs eedsihwo-tajus nebuht netrauzeja. Wini turpinaja dsihwot tâpat kâ dsihwo-ja senak. Deenas bija tahdas pat weenadas, pilnas puhlu un rauschu, ka aigahja gluschi nemanon, nekahdu gadijumu neapsih-metas. Karjch neeneesa winu dsihwê nekahdu pahrmainu. Masâ sahdschina, noweetoju fees fawâ meerigajâ, klujâ weetiaâ sem debesim, wijs apkahrtnejâ dsihwes mutuli bija tikpat kâ aismirsts.

Bet weenudeen isnahza tahds notikums, kahds fahdschiniā wehl nekad no paſčas winas dibinaſchanas nebija gadijees — wakarā atjahja ſaldati. Sirgi weenās putās, ſweedrōs, ſaldati nopoutejuſchi, gluſchi melni. Winus noweetoja pa mahjelem, klahja teem galda wiſu labako, kas bija, zensdamees pazeenat kā ween eefpehjams, ar tām paſčām fiftām un lihdsjuhtigām juhtam, ko freewu ſemneeks muhſham ifrahda ſaldateem un areſtanteem.

Seeweetes gan to nedarija bes ſaweem fahnu noluheem. Kad nezeretee weesi paehda, padſehra, winas tuhlin peefkahja teem ar ſaweem jautajumeem:

„Nu, ko, ſaldatini, waj nereditjat kahdreib manu Peteri? Warbuht ſinat pateikt uſ kureeni to aifdſen?“

Wihreeſcheem, ſemnekeem, palika weeglaki ap ſirdi — eera-duſchees ſaldati. Tas noſihmē — naw ko baiditees wairs — weſeli aſtonpađmit ſehni uſ firgeem ar plintem un ſobeneem — tee tatschu war turetees un aiffargat!

Bet otrā rihtā, tikko auſa gaifmina, ſaldati peezehlās, ſakahrtojās uſ eelas rindās, iſtaipijās, nodrebinajās no naſts wehſuma un „Aulōs — ma — arſch!“ noſuda, pameſdamī wehl neiſſukuſcha-ja miglā dunofchus pakawu klaudſeenuſ.

Oſizeers pirms aifeſchanas ſapulzinaja ſemneekus un paſi- noja, ka eenaidneeks ir tuvu, ka nedrihſt teikt, kad, kahdi un zič ſche bijuſchi ſaldati un wehl daudſ un daſchadas leetas.

Baumas un ſinas peeauga un iſplatijās, apnemdamas fah- dičiniū kā burwoja rinkī. Stahſtija, ka wahzeefchi dedſinot fah- dſchas un noſchaujot katrau, kutsch ifrahdot kaut wiſmasako preto- ſchanos waj nepaklaufibū. Schaujot noſt bes ſchehläſtibas.

Ko nu darit? No tuwojoſchās negaifā behgt! Bet kurp? Behgt, tas noſihmē pameſt eenaidneeka brihwai rihzibai ſawu buhdu, lopus, wiſu mantibu, kas eeguhta daudſ gadu ſimageem puhlineem. Bet uſ kureeni dotees un ar ko dſihwot?

Un fahdschineeki palika ſawās weetās. Lihds ſchim jau bija wiſs meerigi, kluſu, warbuht Deewiſch palihdsēs, breeſmas pa- ees garam.

Diwas deenas pehz ſaldatu aifeſchanas Tſchaplis mihnojās uſ ſawas mahjeles jumta kā ſtahrkis, wiſch laboja jumtu ar jau- neem ſalmeem. Brihdi pa brihdim wiſch atleeza muguru un

peelizis plaufstu pee peeres, usmanigi nolu hkojās tahlumā. Pirms pusdeenas no pakalna peepeschī isschahwās us fawa sirgela kā traks Andris — wina dehls — un autoja schurp us sahdschinu, plahlidamees rokam un kleegdams tihri nelabā balsī. Atauļojis pee waldes nama, winsch nowehlās no sirga muguras un aisuuh-damees finoja:

„Kā bomi! Akurat . . . gahščas schurp . . . nu tee paſchi, ek, kā winus! . . . Wahzeeschī, pagani!”

Laudis wehl nepaguwa ihsteni aptwert, kas par leetu, kad us pakalna parahdijās jau daſchi deſmiti jahtneku un pehz pahris minutem, turot plintes gatawas ſchauſchanai eejahja sahdschinā. Paſchā preefchā us tumſchi bruhna sirga jahja, kā redſams, ofizeeris, wizinadams ſpoſchu rewoſmeri. Wisi wini bija bahli, uſbudinati un neſaprotamā walodā kaut ko kleedſa, kā likās, draudeja un paſchi pee tam baidijās. Wini iſſahdelejās pa ſahdschinu ſchurpu, turpu, iſtrenkadami, pawaditi no ſunu reeſchanas, wiſtas, ſoſis un zuhkas, lihds apmeerinajās un iſdalijās pa buhdimām.

Tſchapla mahjinā eekortelejās trihs mihi, to ſtarpa ofizeers. Ofizeers taifni no sirga eegahja iſtabā un noſteepās us mahla kula, bet ſaldati ſahka ſaimneekot nepeegeesdamai ſaimneekeem ne maſakās wehribas. Tſchaplis druhi, klufedams nowehroja, ka ſaldati apgeeſuſchi otradi peeleeſamo ſambari, iſnefa no tureenes olas, ſpeki, miltus un lika ſewai eekurinat krahſni. Bet kad weens ſaldats, iſrahwiſ ihfo ſobenu, metās guhſtit iſbaileſ kwee-joſcho ſiwenu, Tſchaplis neiſtureja un dſinās ſaldatam kleegdams pakal:

„Ko tu areſtant dari?! Waj tas taws, ko?”

Siteens ar plintes resgali mugurā pеeſpeeda winu apſta-tees un turet muti. Winsch peepeschī eeraudſija ſwehrigas fejas — weens ſaldats, pats kā likās pahrbiſees, atwehſejās ar ſobenu, ſargs pee wahrteem aiffchahwa bulti un ſanehma plinti kā ga-taws ſchaut. Tſchaplis pazeetigi paneſa jaunu ſpehreenu ar plintes resgali un nogahja pee malas. Winsch meerigi noſkatijsās kā lehra ſiwenu un noſita ar rungu pahris ſoſu, tihri tā, kā kad ſoſis un ſiwenis winam nemaj nepeederetu.

Peewakarē debefis aisuikās mahkoneem un ſahka liht-

fmalks ilgstoſchs leetus. Sargs pee wahrteem uſrauſa uſ ple-
zeem „pelerini“, neluhgtee weefi, iſdsinuſchi ſaimneekus laukā,
eeriſkojās mahjelē kā fungi. Gerihkodamees ar ſeewu uſ naſts-
guļu klehtinā, Tſchaplis pa tumſu gramſtidamees uſduhrās kah-
dam preekſchmetam, kas eerofinaja wina fmadſenēs pawifam
ahrkahrtejas domas. Ta bija weza weenſtobreniza, kura bija kāl-
pojuſe jau trim augumeem. Pehdejo reiſ wiſch bija to lahdejis
ſeemu, kad gribеja uſgluhnet lapſas ſagles, kura tſcheepa winam
no ſtaļlaugſchas viſtas.

Tſchaplis tumſā ilgi ſatſchukſtejās ar ſeewu. Wiſch bija
tahds zilweks, — eenahža reiſ galwā kahda nebuht doma — neli-
kās ahtraki meerā, kamehr nebija to iſpildijis.

Seewa kruſtidamās un luhgšchanas tſchukſtedama kluſi iſ-
ſagās pagalmā, ſlehpdamās gar klehts ſeenam uſ kahpoſtdahrſu,
bet Tſchaplis, palizis weens, iſlahdeja strobu plintes lahdinu un
tās weetā ſabehra ſtobri pahris ſaujas naglu. Un nosika eeroži
faktā.

Tad kluſu kā kakis, pats brihnidamees par ſawu weeglumu
un iſweižiбу iſwilka no ratu apakſchas iſki un iſſlihdeja pagalmā.

Debefis wirs galwas iſſkatijās kā melns besdibens, no
kureenes kā zaur ſeetu bardinajās leetus lahſes. Tſchaplis aif-
mahnijsās no klehtinas lihds ſhogam un uſklauſijās.

Rehja ſuni, ſtalli dobji mihaņjās ſirgi un no mahjeles wahji
atſkaneja zilweka balſ ſkanas. Lihſdams uſ wehdera un ſteep-
dams lihdsi iſki, Tſchaplis wehrigi aiflihda lihds gaikmas ſchwicht-
rai, kas pa iſtobas logu iſstaroja lihds paſcheem wahrteem.

Tur wiſch uſmanigi atſleezās un pabahſa pahr ſhogu ſawu
pinkaino galwu. Taiſni preekſchā, pawifam tuvi uſ debefis ſona
iſnira melnas zilweka figuras konturas. Saldats, lai aifdiſhiſtu
uſmahnkoſchos fnaudeenu un ſawetu garlaizibu, murdeja kahdu
dſeeſminu. Tſchaplis iſſteepās wiſā garumā un ſametees uſ
preekſchu, nolaida fmago iſki . . .

Dobji ſiteens, fmags kermena kriteens un no jauna kluſums.
Pa logu bija redſams, ka pee galda fehdoſchee pagreesa
galwas uſ loga puſi un daschas minutes wehrigi uſklauſijās. Tad,
apmeerinajuſchees, wini noleezās atkal pahr galdu, kurech bija
aplahts daſchadeem papireem.

Tschaplis tikpat kluſi aīswilkās uſ klehti, pakehra plinti un paspeedis kameru paduſē, lai nesaſlapetos pistona, atgreesās pee loga.

Weikaliski kā ſwarigās darifchanās winsch uſlika plintes stobru uſ ſedena, pahrkrustijās, uſwilka gaili un tſchufstedams „Muhju Tehws . . .“ ſahka ruhpigi mehrķet, nogaididams momentu, kad abas galwas, pehtot uſ galda iſklahto papiru, ſatuwinafees labi kopā.

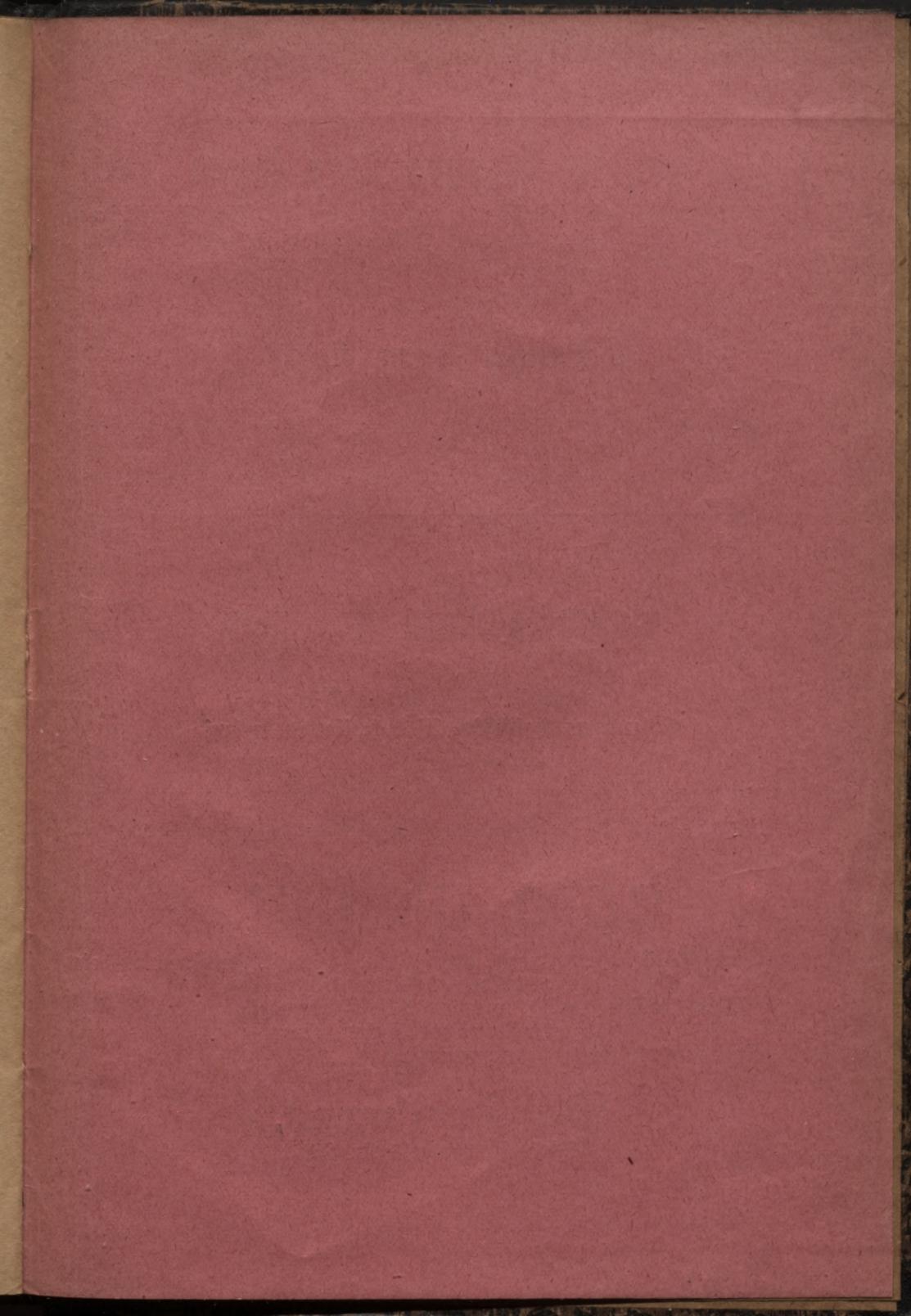
No wezās, ar drahti aptihtās bifes ſibenigi iſſchahwās leefmu mehle, norihbeja apſtulbinofchs ſprahdſeens, logam ar trokni iſvira ruhtis un iſtabā nodſiſa uguns . . .

Pahrejee eenaidneeki, pahrbeedeti, aīsmuka no ſahdſchinas nafts tumſā uſ robeschu puſi . . .

Tschaplis ſirdigi noſplahwās teem pakal.

5.

Manā apgahdibā išnahkuſchās:

Leela ſpeziala Eiropas kara lauku karte

71 reiſ 54 zentim., ſihki iſſtrahdata 5 krahſās, ar Augſt à Armijs
Wirs p a w e h l n e e f a un zitu eewehrojamako generalu nobilde-
jumeem. Maſſā 20 kap., pa pastu 23 kap. paſtmarkās.

Eiropas kara karte

55 reiſ 44 zentim., 8 krahſās. Maſſā 10 kap., pa pastu 13 kap. paſtmar-
kās. Atkalpahrdewejeem rabats.

Par ſihkakeem paſtellejumeem luhdju eefuhtit naudu paſtmarkās.

Iſnahkſ no drukas:

Pasaules kara breesmas

2. burtniza.

Wahzu breesmas darbi.

Gebrukums Kalishā. Uſ džihwibū un nahvi
un ziti rafſti.

Manā apgahdibā iſnahkuſchās 12 daſchadas tagadejās Eiropas

kara gleſnas.

Pebz originaliſihmejumeem no kara lauka ar wiſjauna kajeem eeweh-
rojamakeem notikumeem.

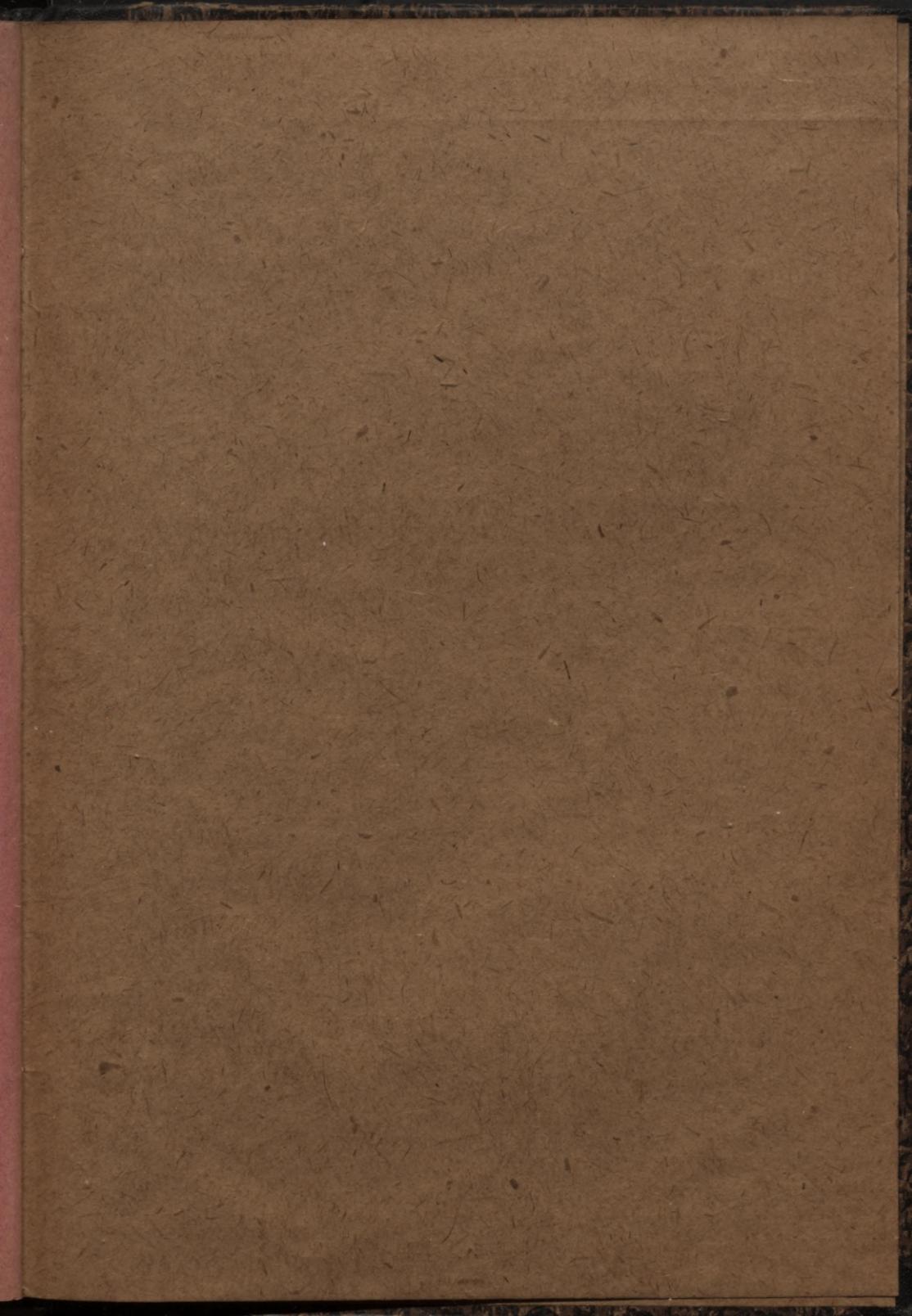
Ellaſ krahſās, leelā formata. Atſewiſchka gleſna 10 kap.

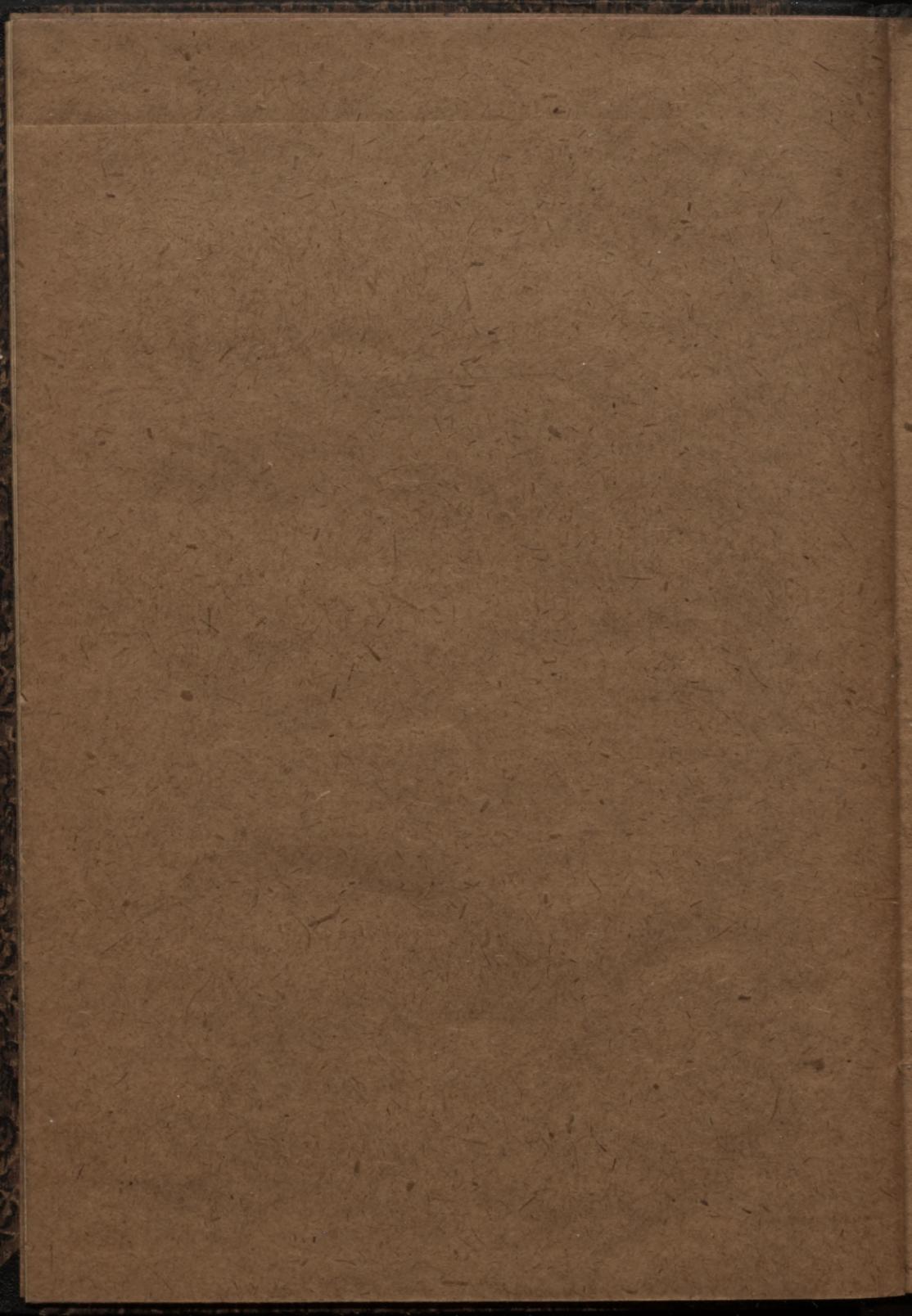
Atkalpahrdewejeem augſts rabats.

Katru nedelu iſnahkſ jauni muſturi.

M. Freibergs,

Rigā, Awtu eelā Nr. 25.

30

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309069139